



«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

- Χρονικά • Ποιμαντικές Δραστηριότητες •
- Ἐκδηλώσεις • Συνάξεις • Ὁμιλίες •
- Κηρύγματα • Πανηγύρεις • Προσκυνήματα •
- Κοινωνική Διακονία • Ἐκδόσεις •

Ἡ Ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου στὸν Ἱερό Ναὸ Ἀναλήψεως τοῦ Σωτήρος, στὴν Ἀνθούπολι Πατρῶν Λόγος περὶ Χαρισμάτων



Τὴν Κυριακή, 2αν Δεκεμβρίου 2024 ἐκ. ἡμ., ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας Ὁρωπού καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸς ἐλειτούργησε στὸν Ἱερό Μετοχιακὸ Ναὸ μας τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Σωτήρος στὴν Ἀνθούπολι Πατρῶν, τελῶν ἐκ μεταθέσεως τὴν Ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου μετὰ καὶ τῶν ἐν Ἀχαΐα διαλαμψάντων Ἁγίων.

Συμμετείχαν οἱ Ἁγιοκυπριανῖτες πατέρες, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Ἀθανάσιος, ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ ὁ Ἱεροδιάκονος Γαβριήλ, ὡς καὶ ὁ Ὑποδιάκονος Χρυσοβαλάντης Μαρίνης.

Παρέστη πλῆθος πιστῶν, ἐξ ὧν οἱ πλείστοι προσῆλθον στὰ Ἄχραντα Μυστήρια.

Τὴν ὥρα τοῦ Κοινωνικοῦ, ὁ Σεβασμ. Ποιμένας μας ἀναφέρθηκε στὴν Ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ τῶν ἐν Ἀχαΐα διαλαμψάντων Ἁγίων, ὑπογραμμίσας πόσο μεγάλη εὐλογία εἶναι γιὰ τὴν Πατρίδα μας γενικὰ νὰ εἶναι ἀποστολοβάδιστη, καὶ γιὰ τὴν Ἀχαΐα νὰ εἶναι ὁ τόπος ὅπου ἐκήρυττε καὶ ἐμαρτύρησε ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας, ὅπου ἔγραψε ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς τὸ Εὐαγγέλιό του, ὅπου ἀγίασαν τόσοι Μάρτυρες, ὅσοι Πατέρες καὶ Μητέρες, τόσοι Νεομάρτυρες...

Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ ἀπεφάσισε ἡ Μητρόπολις μας νὰ καθιερώσῃ πλέον τὸν ἐτήσιο συν-εορτασμὸ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου μετὰ τῶν ἐν Ἀχαΐα διαλαμψάντων Ἁγίων* τὴν Κυριακὴ πρὸ τῆς Μνήμης τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

* * *

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στὴν εὐαγγελικὴ περικοπή, «τῶν τάλαντων» (Ματθ. κε' 14-30)

Ἐπισημάνας, ὅτι κατὰ τὴν πατερικὴ ἔρμηνεία τῆς, τὰ «τάλαντα» εἶναι τὰ **χαρίσματα**. **Ἐμεῖς** εἴμεθα οἱ δοῦλοι, στοὺς ὁποίους ὁ Κύριος ἐμπιστεύθηκε τὸν πλοῦτο τῆς Χάριτος.

Ἐἴμεθα γεμᾶτοι ἀπὸ χαρίσματα. **Ἐπάρχουν** τὰ ποικίλα χαρίσματα, π.χ. τῆς φωνῆς, τῆς μορφώσεως, τοῦ πλούτου κλπ., τὰ ὁποῖα μπορεῖ νὰ ἔχη ἢ νὰ μὴν ἔχη ὁ καθένας, καὶ αὐτὸ σὲ διαφορετικὸ βαθμὸ.

Ἐπάρχουν ὅμως τὰ ἄλλα, τὰ κοινὰ Χαρίσματα, τὰ κρείττονα, τὰ ὁποῖα ἐλάβαμε ὅλοι καὶ μᾶς ἔχουν καταστήσει ὑπευθύνους νὰ τὰ φροντίσουμε εὐγνωμόνως καὶ νὰ τὰ πολλαπλασιάσουμε.

● **Μέγα καὶ ἀνεκτίμητο πλοῦτο**, τὸ ὅτι ὡς ἄνθρωποι ἔχουμε πλασθῆ **κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ**· κατ' εἰκόνα, μὲ τὴν ἔννοια ὅτι ἔχουν σπαρῆ στὴν ὑπαρξί μας ὅλες οἱ δυνατότητες, οἱ ὁποῖες καλλιεργούμενες καὶ αὐξανόμενες, θὰ μᾶς ὀδηγήσουν στὸ καθ' ὁμοίωσιν, δηλαδὴ νὰ γίνουμε ὅμοιοι μὲ τὸν Θεόν.

Φαντασθῆτε αὐτὸ τὸ Χάρισμα, τὸ νὰ ἔχουμε τὴν δυνατότητα, ἀναπτύσσοντες ὅλη τὴν δυναμικὴ, τὴν ὁποῖαν ἔχει δώσει ὁ Θεὸς στὴν φύσι μας, νὰ γίνουμε ὄχι μόνο δυνάμει, ἀλλὰ καὶ ἐνεργείᾳ κατὰ χάριν Θεοί, νὰ ὁμοιάσουμε εἰς τὸν Θεό, τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱό, καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, νὰ φύγουμε ἀπὸ τὸ παρὰ φύσιν τῆς ἀμαρτίας, νὰ προχωρήσουμε στὸ κατὰ φύσιν, ὅπως μᾶς εἶχε πλάσει ὁ Κύριός μας, δηλαδὴ χωρὶς ἀμαρτίες, χωρὶς ἐμπάθειες, καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ ἀνέλθουμε στὸ ὑπὲρ φύσιν, νὰ φωτισθοῦμε καὶ νὰ γίνουμε δοχεῖα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νὰ γίνουμε ναοὶ τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Μεγάλῃ ἢ χάρις αὐτῇ. **Ἄρά γε**, ἔχουμε συνειδητοποιήσει αὐτὸ τὸ μεγαλεῖο, αὐτὸν τὸν πλοῦτον, αὐτὸ τὸ **Χάρισμα**, ποῦ εἶναι μοναδικό...

Ἐὰ ζῶα δὲν ἔχουν τέτοιο χάρισμα, δὲν ἔχουν λογικὴ ψυχὴ, δὲν ἔχουν πλασθῆ κατ' εἰκόνα. **Ἐλοι οἱ ζῶντες ὀργανισμοὶ** κάποια στιγμή φθείρονται καὶ περνοῦν στὴν ἀνυπαρξία. **Ἐμεῖς** δὲν περνοῦμε στὴν ἀνυπαρξία, ἴσα-ἴσα ἀπ' αὐτὴν τὴν ζωὴ, ἐφ' ὅσον ἀγωνιζόμεθα νὰ ἀξιοποιήσουμε αὐτὸ τὸ μέγα **Χάρισμα**, ἀγιαζόμεθα, φωτιζόμεθα, γινόμεθα σκηνώματα τῆς Ἁγίας





Τριάδος και φεύγοντας απ' αυτήν την ζωή, αποδεσμευόμεθα από την ύλη και την προσκόλλησι σέ κάθε τι, τὸ ὁποῖο μᾶς κρατάει σέ αὐτὴ τὴν γῆ, και περνᾶμε σέ μία ἄλλη διάστασι, μεταφερόμεθα πλέον μέσα στο ἄκτιστο Φῶς τῆς θείας Χάριτος και ζοῦμε πλέον δοξολογοῦντες τὸν Πατέρα και τὸν Υἱό, και τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, μαζί με τοὺς Ἁγίους Ἀγγέλους, μαζί με τὴν Παναγία μας και μαζί με ὄλους τοὺς Ἁγίους.

Μέγα λοιπὸν Χάρισμα τὸ κατ' εἰκόνα και καθ' ὁμοίωσιν...

• Ἄλλὰ δὲν μᾶς ἄφησε ὁ Κύριός μας μόνο στο κατ' εἰκόνα και καθ' ὁμοίωσιν. Ἄκριβῶς ἐπειδὴ εἴμεθα ἀδύνατοι, μᾶς ἀξίωσε νὰ Τὸν γνωρίσουμε και νὰ βαπτισθοῦμε στο Ὄνομα τοῦ Πατρός, και τοῦ Υἱοῦ, και τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. **Δεῦτερο μέγα Χάρισμα.** Μᾶς δίνει δηλαδή μία δυνατότητα ἀκόμη μεγαλύτερη, ὥστε διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος νὰ βυθισθοῦμε κυριολεκτικὰ στὴν Χάρι, τὴν Θεοποιό, τὴν φωτιστικὴ Χάρι τοῦ Πατρός, και τοῦ Υἱοῦ, και τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῆ δυνάμει τοῦ Τιμίου Σταυροῦ και τῆ Χάριτι τῆς ἁγίας Ἀναστάσεως.

Μὴ λησμονοῦμε, ὅτι ἔχουμε βαπτισθῆ εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρός, και τοῦ Υἱοῦ, και τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, στὸν Σταυρὸ και τὴν Ἀνάστασι τοῦ Κυρίου μας, και ἔχουμε πάρει δύναμι ἀκατάλυτη, τὴν ὁποῖαν ἂν τὴν ἀξιοποιήσουμε, θὰ φθάσουμε στο σκόπο μας, δηλαδή νὰ γίνουμε κατὰ Χάριν Θεοί.

• Ἐπίσης, ἓνα ἄλλο μέγα Χάρισμα – ἔχουμε μία κλιμάκωσι, μᾶς δίδονται οἱ δωρεές τοῦ Θεοῦ κλιμακηδόν, ἀπὸ τὰ κατώτερα πᾶμε στὰ ἀνώτερα, τὸ ἐπόμενο μέγα Χάρισμα εἶναι νὰ **κοινωνοῦμε τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων.**

Οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι ζοῦν στο Φῶς, ὑπῆρχαν Ἅγιοι στὴν Παλαιὰ Διαθήκη, οἱ ὁποῖοι μιλοῦσαν με τὸν Θεό, ἀλλὰ δὲν κοινωνοῦσαν τοῦ Σώματος και τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ... **Μέγα Χάρισμα,** φοβερό... **Δηλαδή** ἀποκτοῦμε μία ἀξιοπρέπεια, βαπτισματικὴ και εὐχαριστιακὴ, ἢ ὁποῖα εἶναι μοναδική, στὴν ὁποῖα καλοῦμεθα νὰ ἐμβαθύνουμε, οὕτως ὥστε ὅταν πράττουμε και ἐνεργοῦμε τίς Ἐντολές τοῦ Κυρίου μας, νὰ μὴν τὸ κάνουμε ἐπειδὴ φοβούμεθα μὴ πᾶμε στὴν κόλασι, ἢ μὴ τιμωρηθοῦμε ἢ μὴ χάσουμε τὸν Παράδεισο, ἀλλὰ τὸ κάνουμε νὰ διατηρήσουμε αὐτὸ τὸ μέγα Χάρισμα, αὐτὴ τὴν ἀσύλληπτη ἀρχοντιά πὺν ἔχει

δώσει στην φύσι μας ὁ Κύριός μας, νὰ εἴμεθα κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ, νὰ ἔχουμε βαπτισθῆ εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, στὸν Σταυρὸ καὶ τὴν Ἀνάστασί Του, καὶ τελικὰ νὰ γινώμεθα ναοὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. **Καὶ** μέσα μας εἰσέρχεται τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Κυρίου μας, τὸ ὁποῖο μᾶς μεταπλάσσει, μᾶς μεταμορφώνει, μᾶς ἀγιάζει καὶ μᾶς καθιστᾷ ἐνεργεῖα Θεοῦς καὶ κοινωνοὺς τῆς Δόξης τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.



Βλέπετε λοιπὸν πόσα **Χαρίσματα** μᾶς ἔχει δώσει ὁ Κύριός μας, καὶ μάλιστα τὸ τελευταῖο **Χάρισμα**, τὸ ὁποῖο ἔχει γιὰ μᾶς μία πολὺ ἰδιαίτερη καὶ μεγαλύτερη ἀξία ἀπὸ τὴν ἄποψι, ὅτι **ἀνανεώνουμε** –ὅταν ἔχουμε τὴν δυνατότητα νὰ κοινωνοῦμε ὄχι μόνο τακτικά, ἀλλὰ καὶ συχνά– νὰ **ἀνεώνουμε συνεχῶς** αὐτὸ τὸ **Χάρισμα**, καὶ νὰ ἀνανεώνεται ἡ λαχτάρα, ὁ πόθος νὰ ὁμοιάσουμε μὲ τὸν Θεό, νὰ ἀνανεώνεται αὐτὴ ἡ φόρα, αὐτὴ ἡ ὁρμὴ τὸ νὰ εἰσέλθουμε στὴν αἰωνιότητα.

Φαντασθῆτε, οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι δὲν μεταλαμβάνουν τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ... **Εἴμεθα** ἐμεῖς ἀνώτεροι ἀπὸ τοὺς Ἅγίους Ἄγγελους! **Ναὶ** μὲν, στὴν Παλαιὰ Διαθήκη ἀκοῦμε τὸν Ψαλμωδὸ, ὁ ὁποῖος προσπαθεῖ νὰ περιγράψῃ ἐρωτηματικῶς τὸ μεγαλεῖο τοῦ ἀνθρώπου καὶ λέγει· **«Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά Σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ· τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμηήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπη αὐτόν; ἠλάττωσας αὐτόν βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους, δόξη καὶ τιμῆ ἐστεφάνωσας αὐτόν...»** (Ψαλμ. ἡ' 2, 5-6). **Τί** εἶναι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, ὁ κόκκος τῆς ἄμμου μέσα στὸ σύμπαν, μὲ τὸν ὁποῖον ἀσχολεῖσαι;... **Ὁ**χι μόνο τὸν θυμᾶσαι, ὄχι μόνο προσπαθεῖς νὰ ἔχῃς σχέσι μαζί του, ἀλλὰ ἐνώνεσαι μὲ τὸν ἄνθρωπο, μιγνύεσαι μὲ τὸν ἄνθρωπο, ὥστε αὐτὸς νὰ γίνῃ κατὰ Χάριν Θεός. **Τί** εἶναι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, ὅτι τὸν ἐπισκέπτεσαι... **«ἠλάττωσας αὐτόν βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους, δόξη καὶ τιμῆ ἐστεφάνωσας αὐτόν»,** συμπεραίνεται στὴν Παλαιὰ Διαθήκη. **Ναὶ**, «ἠλάττωσας αὐτόν βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους» πρὸ τῆς Ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ μας. **Μ**ετὰ ὅμως τὴν Ἐλευσι τοῦ Χριστοῦ μας, εἰσῆλθε πλέον ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὴν ἄκτιστη πραγματικότητα, τὴν ὁποία ζοῦσε καὶ ζῆ μὲ τὸν Πατέρα καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, εἰσῆλθε στὴν κτι-



στότητα, εισήλθε στην ιστορία, και είναι Πρόσωπο, στο Όποιο αναφέρεται ή ιστορία, Πρόσωπο τὸ Όποιο συναντᾶμε, Πρόσωπο μὲ τὸ Όποιο ὄχι μόνο συνομιλοῦμε, ὄχι μόνο σχετιζόμεθα, ἀλλὰ ἐνωνόμαστε μὲ Αὐτό, καὶ ἐν ἡμῖν ζῆ Ἐκεῖνος,

καὶ ἐμεῖς ζοῦμε ἐν Αὐτῷ, καὶ γίνεται ἔτσι ἀνάμειξις θείων καὶ ἀνθρωπίνων, κτιστῶν καὶ ἀκτίστων.

Ἄρα, μετὰ τὴν Ἐνσαρκο Οἰκονομία τοῦ Κυρίου μας, ἔχουμε ὄχι μόνο «ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους», ἀλλὰ ἐδόξασας αὐτὸν ἀσυγκρίτως περισσότερο ἀπὸ τοὺς Ἀγγέλους.

Μὴν λησμονοῦμε, ὅτι στὸ πρόσωπο τῆς Παναγίας μας, ψάλλουμε καθημερινῶς καὶ ἀκούσαμε σήμερα στὴν Θεία Λειτουργία **«Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ»...** **Ἡ** φύσις μας ἀνῆλθε σὲ τέτοια ὕψη πού οἱ Ἄγγελοι μένουν ἐκθαμβοί, διότι κανεὶς Ἄγγελος δὲν ἀνῆλθε ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. **Ἡ** φύσις μας ἐθεώθη καὶ διὰ τῆς Ἀναστάσεως καὶ Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου μας ἀνῆλθε εἰς τὸν Οὐρανόν, ἐκάθισε ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός, καὶ πλέον ἡ φύσις μας ἔγινε ὁμόθεος, ὁμότιμος, ὁμοκάθεδρος καὶ συνδοξαζομένη μὲ τὸν Πατέρα, τὸν Υἱὸ καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα.

Φαντασθῆτε σὲ τί ὕψος ἀνέβηκε ἡ φύσις μας διὰ τῆς Ἐνσάρκου Οἰκονομίας...

• **Ὅλα** αὐτά, γιατί τὰ λέω Ἀδελφοί μου; **Τὰ** λέω, γιὰ νὰ κατανοήσουμε τὰ **Χαρίσματα** πού μᾶς ἔχει δώσει ὁ Θεός, τὰ **μείζονα Χαρίσματα** –γιατί βεβαίως μᾶς δίνει καὶ ἄλλα χαρίσματα, τὰ καθημερινὰ χαρίσματα, τὰ ὅποια ἔχει κάθε Ἀδελφός μας, τὰ ξεχωριστά, τὰ ὅποια τοῦ δόθηκαν, τὰ ὅποια ὀφείλει νὰ καλλιεργήσῃ καὶ νὰ πολλαπλασιάσῃ, ὥστε νὰ τὰ ἀποδώσῃ στὸν Κύριό μας ἀυξημένα. **Ἀλλὰ** μὴ λησμονοῦμε, δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦμε ποτὲ αὐτὰ τὰ **Χαρίσματα**, τὰ ὅποια εἶναι κοινὰ σὲ ὅλους.

Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ παραπονεθῆ, ὅτι ὁ Κύριος ἦταν τρόπον τινα προσωπολήπτης, καὶ σὲ ἄλλους ἔδωσε μικρότερα χαρίσματα καὶ σὲ ἄλλους μεγαλύτερα καὶ σὲ ἄλλους ἀκόμη μεγαλύτερα... **Σὲ** ὅλους μας ἔδωσε **τὸ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν**, ὅλους μας, τοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανοὺς ἠξίωσε νὰ λάβουμε **τὸ ἅγιο Βάπτισμα**, ὅλοι μας **μετέχουμε τοῦ Σώματος**

καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Κυρίου μας, ὅλοι μας μετέχουμε τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ζωῆς, ἡ ὁποία Ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας δὲν εἶναι ἀπλῶς γιὰ νὰ ἔχουμε μία ἠθικὴ βελτίωσι, γιὰ νὰ γινώμεθα καλύτεροι ἄνθρωποι, νὰ κόψουμε τὸ τσιγάρο, νὰ μὴ λέμε ἄσχημες λέξεις, κ.ἄ...



Αὐτὰ ἀφοροῦν μία ἠθικὴ βελτίωσι. **Ἡθικὴ** βελτίωσι μᾶς ὑπόσχονται καὶ διάφορα κινήματα τῆς Νέας Ἐποχῆς, διάφορες θρησκείες... **Ἐδῶ** ἔχουμε τὸν ἴδιο τὸν Θεό, πὺν κατέβηκε στὴν γῆ καὶ μᾶς ἀνεβάζει στὸν θρόνο τῆς Θεότητος.

Ἄν αὐτά, ἂν ἡ αἴσθησις αὐτῶν τῶν **Χαρισμάτων** δὲν μᾶς συγκλονίζει, οὕτως ὥστε νὰ ἀποτελοῦν τὴν κινητήρια δύναμι γιὰ τὴν ἐν Χριστῷ Ζωή, σημαίνει ὅτι εἴμεθα ἀκόμη «πίσω», σημαίνει ὅτι ἔχουμε ἀμελήσει, ἡ καρδιά μας ἔχει χάσει τὴν εὐαισθησία της καὶ ἐπομένως ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ δὲν μᾶς συγκινεῖ.

Ἐάν δὲν μᾶς συγκινῆ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, οὕτως ὥστε νὰ προσπαθήσουμε νὰ ἐνεργοποιήσουμε τὶς Ἐντολές Του, Σᾶς παρακαλῶ, τί θὰ ἔπρεπε νὰ κάνη ὁ Κύριος; **Νὰ** μᾶς φοβίση; **Νὰ** μᾶς τρομάξη; **Καμμιὰ** φορὰ γίνεται καὶ αὐτὸ κατ' οἰκονομίαν, ἀλλ' αὐτὸ μᾶς ὑποβιβάζει –ὁ φόβος εἶναι πὺν θὰ μᾶς κάνει νὰ ἐνεργήσουμε τὴν φύσι μας, νὰ ἐνεργοποιήσουμε τὶς δυνατότητες, ὥστε νὰ περάσουμε ἀπὸ τὸ καθ' εἰκόνα στὸ καθ' ὁμοίωσιν, καὶ ἀπὸ τὸ παρὰ φύσιν στὸ ὑπὲρ φύσιν καὶ στὴν θέωσι;...

• **Ἔτσι** παρακαλῶ πάρα πολὺ, θὰ ἤθελα νὰ ἐμβαθύνουμε στὶς ταπεινὲς αὐτὲς σκέψεις, τῶν ὁποίων τὸ κεντρικὸ μῆνυμα περικλείεται ἐκεῖ: **τὸ μεγαλύτερο Χάρισμα πὺν μπορούσε νὰ μᾶς δώσῃ ὁ Κύριος –δὲν ὑπάρχει ἀνώτερο– μᾶς τὸ ἔδωσε: τὸν Υἱόν Του. Ὁ** ἴδιος ὁ Θεὸς ἐσαρκώθη, ἐπαναλαμβάνω, εἰσηλθε στὴν ἱστορία, ἔγινε ἄνθρωπος, πῆρε τὴν φύσι μας, ἀγίασε τὴν φύσι μας, ἔκανε τὴν φύσι μας, δηλαδὴ τὸ Σῶμα Του, πηγὴ χαρισμάτων καὶ εὐλογιῶν.

Καὶ κοινωνοῦμε ἐμεῖς αὐτοῦ τοῦ Σώματος, διαχειριζόμενοι καλῶς ὅλα τὰ ἄλλα χαρίσματα πὺν μᾶς ἔχει δώσει ὁ Κύριός μας, μὲ ἔντασι καὶ μὲ ἀγῶνα πνευματικὸ, ἀξιοποιοῦντες αὐτά, καὶ **τὸ κύριο Χάρισμα**, ἐντὸς τοῦ ὁποίου περιλαμβάνονται ὅλα τὰ ἄλλα, ὥστε νὰ φθάσουμε στὴν θέωσι, δηλαδὴ νὰ ἀυξήσουμε σὺν τῷ χρόνῳ τὰ χαρίσματα καὶ τὰ λοιπὰ πὺν μᾶς

ἔχει δώσει ὁ Κύριός μας καὶ ἔτσι νὰ καθαρθῇ ἡ ὑπαρίς μας, διότι ἡ ἐφαρμογὴ τῶν Ἐντολῶν τοῦ Κυρίου ἔχει καθαρτικό χαρακτήρα, θεραπευτικό χαρακτήρα. **Εἴμαστε ἄρρωστοι καὶ γι' αὐτὸ ὀφείλουμε νὰ τηροῦμε τὶς Ἐντολές, οὕτως ὥστε καθαιρόμενοι, ἀγιαζόμενοι, φωτιζόμενοι καὶ κοινωνοῦντες τῶν φρικτῶν καὶ ἀχράντων Μυστηρίων, νὰ γίνουμε σκηνώματα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἰς δόξαν τῆς Ἁγίας Τριάδος.**

Μετὰ τὴν θείαν Μυσταγωγίαν, οἱ φιλόξενοι Ἐνοριῖται τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀναλήψεως, ὑπὸ τὴν καθοδήγησι τοῦ ἀγαπητοῦ καὶ σεβαστοῦ Ἐφημερίου τους π. Ἀθανασίου, ἐδεξιώθησαν πλουσοπαρόχως Κλήρο καὶ Λαό, σὲ κλίμα οἰκογενειακῆς ἐν Χριστῷ εὐφροσύνης.



† Γ. Γ. Μ.

(*) Στὸν χορὸ τῶν ἐν Ἀχαΐᾳ διαλαμψάντων Ἁγίων ἀνήκουν οἱ ἐξῆς:

1) Ἅγιος Ἀπόστολος Ἀνδρέας ὁ Πρωτόκλητος. Πολιοῦχος τῶν Πατρῶν. Ἐμαρτύρησε στὴν Πάτρα περὶ τὸ 62 μ.Χ. († 30ῆ Νοεμβρίου).

2) Ἅγιος Λουκάς ὁ Εὐαγγελιστής. Ἐκ τῶν Ὁ' Ἀποστόλων. Ἐκήρυξε στὴν Ἀχαΐα καὶ σύμφωνα μὲ διάφορες Ἀγιολογικὲς πηγές ἐκεῖ συνέγραψε τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων († 18ῆ Ὀκτωβρίου).

3) Ἅγιος Ἡρωδίων ὁ Ἀπόστολος, Ἐπίσκοπος Πατρῶν. Ἐκ τῶν Ὁ' Ἀποστόλων († 10ῆ Νοεμβρίου καὶ 28ῆ Μαρτίου).

4) Ἅγιος Σωσίπατρος ὁ Ἀπόστολος ἐξ Ἀχαΐας. Ἐκ τῶν Ὁ' Ἀποστόλων († 29ῆ Ἀπριλίου).

5) Ἅγιος Μύρων ἱερομάρτυς ἐξ Ἀχαΐας. Ἐμαρτύρησε στὴν Κύζικο ἐπὶ Δεκίου († 17ῆ Αὐγούστου).

6) Ἅγιος Ἀρτέμιος ὁ Μεγαλομάρτυς († 20ῆ Ὀκτωβρίου).

7) Ἅγιος Ἀσχόλιος (ἢ Ἀχόλιος), Ἐπίσκοπος Θεσσαλονίκης († 23ῆ Ἰανουαρίου).

8) Παῦλος ὁ Πατρεύς, ὁ Ὁσιομάρτυς. Ἡγούμενος τῶν ἐν Ραϊθῶ μαρτυρησάντων Ἁγίων Πατέρων († 14ῆ Ἰανουαρίου).

9) Ἅγιος Ἀθανάσιος, Ἐπίσκοπος Μεθώνης († 10ῆ Δεκεμβρίου).

10) Ὁσιος Ἰωσήφ ὁ Ὑμνογράφος († 3ῆ Ἀπριλίου).

11) Ὁσιος Ἡλίας ὁ Σικελιώτης († 17ῆ Αὐγούστου).

12) Ὁσιοι Ἡλίας ὁ Σπηλαιώτης καὶ Ἀρσένιος († 11ῆ Σεπτεμβρίου).

13) Ὁσιος Δανιὴλ ὁ ἐν τῷ κάστρῳ τῶν Πατρῶν († 23ῆ Ἰουνίου).

14) Ἁγία Μάρτυς Ὀλυμπία († 11ῆ Μαΐου).

15) Ὁσιος Σᾶββας ὁ Βατοπεδινός († 15ῆ Ἰουνίου).

- 16) Άγιος Ζαχαρίας ὁ Νεομάρτυς († 20ῆ Ἰανουαρίου).
17) Ὁσιος Ἰωακείμ Νοτενῶν († 3ῆ Ἰουλίου).
18) Άγιος Παῦλος ὁ Ὁσιομάρτυς († 22αν Μαΐου).
19) Άγιοι Ἀναστασία καὶ Χριστόδουλος καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς Νεομάρτυρες
(† Τρίτη Διακαινησίμου).

